

ПОДКАСТ – КОГА, АКО НЕ СЕГА?

Христо Чукурлиев
Нов български университет

Резюме. Подкастът се развива като нова форма на споделяне на информация след 2004 г., но още от 2007 г. започва да се използва като средство в училищния курс на обучение и университетите. Това се случва първоначално в САЩ, но след това започва да се разпространява по света. На български език има няколко изследвания по тази тема, приложимостта ѝ и реалната имплементация на подкаста като метод или средство във ВО. Настоящата статия цели да привлече вниманието на преподавателите от всички степени на образованието, но особено на тези във ВО върху възможностите, вариантите и предизвикателствата пред въвеждането на подкаста като допълнително средство в процеса на обучение, като дава конкретен пример за стартиране на подкаст с участници преподаватели и студенти от няколко научни специалности в Нов български университет.

Ключови думи: подкаст; висше образование; нови методи и средства за обучение; НБУ

Целта на тази статия е да насочи вниманието на преподавателите към възможностите на подкастите като динамичен образователен инструмент, особено в контекста на интегрирането им в сферата на висшето образование. Изследвани са литературни източници, които се занимават с темата в български и световен контекст. Разискват се практическото приложение и предизвикателствата при имплементиране на подкастите в академичните среди, като се подчертава техният потенциал за обогатяване на преживяванията на студентите по време на обучителния им опит. Като представя казус със стартирал подкаст в Нов български университет, съвместно между преподаватели и студенти от различни дисциплини, този текст предоставя информация за това как подкастите могат да служат като допълнителен образователен ресурс, да разширят разнообразието от стратегии за учене и да насърчат по-голямата ангажираност на преподавателите и студентите в учебния процес.

Подкастът, като аудио формат, за предаване на информация се появява в 2004 г. (Hammerslay 2004). Кратката дефиниция за подкаст е: асинхронно радиопредаване, което се излъчва през интернет и потребителите имат възможност да го свалят на свое устройство и/или да го слушат във време по свой избор; най-често има водещ, който е автор на предаването и участници; за

производството на подкаст не се изисква специална техника, а само записващо устройство с добър микрофон и достъп до интернет, където записът да бъде качен; съответно от потребителите реципрочно – достъп до интернет и наличие на устройство, което може да възпроизвежда аудио файлове. Освен аудио формат подкастите могат да бъдат и с видео съдържание, но този текст разглежда подвида аудио подкаст. Името подкаст се свързва с устройството i-Pod на американската компания Apple, чието производно е и обект на съдебни спорове още от 2004 г. до 2014 г., когато сагата приключва (Fung 2015). Първите научни статии, които изследват приложението на подкаста в сферата на училищното и университетското обучение, датират от 2005 г. (Campbell 2005), а няколко години по-късно в 2009 г. (Hew 2009) излиза и една от първите обзорни статии, които анализират масив от повече от 60 научни изследвания по темата, в които има проведено наблюдение преди и след внедряването на подкаст в обучителния процес. От 2005 година до днес са публикувани повече от 19 700 статии, които засягат въпроси, свързани с подкаста.

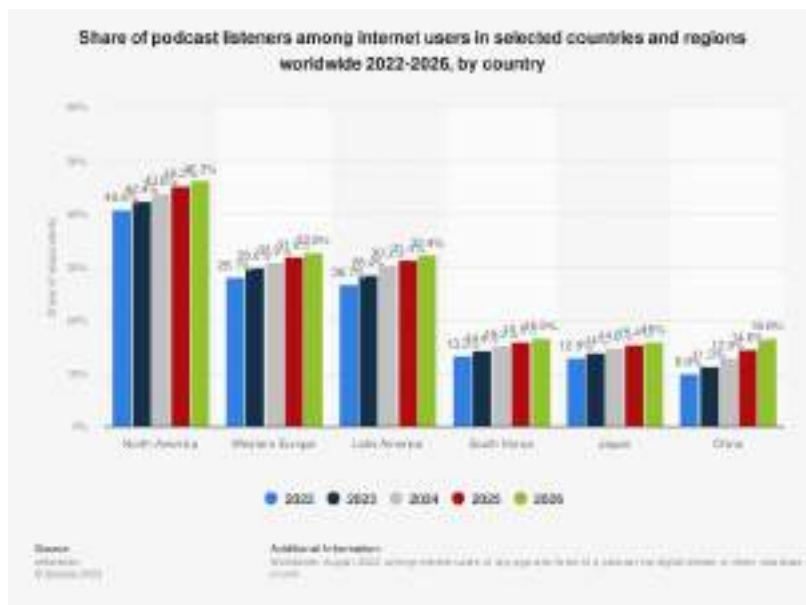
Подкастът, като формат на структуриране на информация, е набрал популярност, която може да се обясни с няколко фактора:

- развитие на дигиталните технологии и устройствата за възпроизвеждане на информация;
- развитие и разширяване на мрежата на покритие на интернет и свързване на все повече устройства в режим на работа в интернет;
- промяна в нагласите за учене и интеракция с информацията на новите поколения;
- демократизация и масовизация на процеси, области и сфери, които по традиция са били елитарни и консервативни;
- естествена човешка склонност по-лесно да слушаш и гледаш, отколкото четеш.

От перспективата, която ни дава 2023 г., можем съвсем убедено да сметнем, че този формат няма да бъде преходен и въпрос на мода. Подкастът се вписва в еволюцията на формата на дистанционно обучение, при което радиолекциите изиграват много важна роля в прехода от класическо към модерно дистанционно обучение. Навлизането на електронни форми на обучение първо в дистанционната, а след това и в редовната форма е динамичен процес, който се ускори по време на пандемията от COVID-19 в периода 2020 – 2022 г. и доведе до популяризирането на хибридни форми във ВО. Като наследник на радиолекциите, подкастът вероятно също ще се развие, но днес е важно мястото му като допълнително диалогично средство за представяне на учебно съдържание и дискусия върху интересни/трудни места от него.

Аудиторията на подкастите става все по-разнообразна. Въпреки че форматът се използва както от жени, така и от мъже, слушателите мъже леко надвишават жените с дял от 53 процента. Докато по-възрастните поколения също се

включват, основната група, слушаща подкасти, е от 12 до 34 години. Най-много слушащи има в Северна Америка и Западна Европа (Anon 2023) (фигура 1).

Фигура 1

Тази възрастова група съвсем точно съответства на учениците в горните класове на гимназиалния курс на обучение и студентите в университетите. Така че е съвсем логично да се търси връзка между дизайна на обучение и нововъведенията в него, едно от които е подкастът. Поставянето на обучаемия и по-конкретно студента в центъра на учебния процес е цел, без която промяна в негативната тенденция на обезценяване на стойността на висшето образование е невъзможна за постигане. Съобразяването с нагласите на студентите, разбира се, не може да става за сметка на качеството на висшето образование, но то трябва да се случи по отношение на методите и средствата за обучение, които не могат да не се развиват в синхрон с постиженията на технологиите. Поради елитарния си и по-консервативен характер висшето образование по-трудно възприема иновациите и променя дизайна на обучението за разлика от основното и средното образование, където новите средства намират по-лесно приложение. Много учени и преподаватели изследват и споделят опита си в експериментално използване на новите технологии за приобщаване на обучаемите към учебното съдържание. Диардра Фоуи – преподавателка в средните класове на училище в Ню Йорк, споделя например приложението на подкаста

като средство за по-доброто разбиране на класическо литературно произведение като „Ромео и Жулиета“ (Faughey 2019). От нейния личен разказ като преподавател може да се добие отлична представа колко гъвкав и съответен на учениците и студентите е този формат на споделяне на информация, как разсъждения, които преди това сме очаквали да видим написани на бял лист, могат да се появят отново, само че под формата на звук и изображение.

Първоначално, а и все още основната група подкасти са популярните. Без претенция да са част от някаква форма извън общия информационен поток, в тях се предоставя информация с най-разнообразно съдържание. На практика подкасти има за всичко: „новини, диалогични формати, посветени на политика, социални и обществени проблеми, екология, бизнес, образование, здраве, нови технологии, лайфстайл или спорт, култура, кулинария и т.н.“ (Vůlkov, Minev & Lozanova 2021).

При навлизането си в сферата на ВО подкастът се свързва с обучението по чужд език (Hristov 2021; Smythe & Neufeld 2010). Това е и най-популярното направление във висшето образование, в което подкастът намира приложение не само в България, но и навсякъде по света. Развиването на активно умение за слушане, разбиране и говорене в чуждоезиковото обучение е солидна предпоставка за това как подкастът дава възможност да се усъвършенства нивото на академично говорене сред изучаващите чужд език по много по-лесен, достъпен и с по-малко ограничения начин (Rizakhojayeva & Orzali 2022). Но подкастът навсякъде, дори и в България (където не е разпространено средство) излиза от тази тясна рамка (Asenova 2022) и започва да се използва като метод за специализирано обучение. Асенова посочва, че форматът на подкаста се е оказал удачен в ограниченията по време на пандемията за педагогическа подготовка на студенти по биология. Друга динамична характеристика на подкаста освен функцията му са неговият адресант и адресат. Първоначално авторството на подкасти в сферата на висшето образование принадлежи на студентите, които се явяват както създатели на съдържанието, така и негови консуматори (Angova & Vůlchanov 2020). В своето изследване двамата автори локализируют 6 подкаста в рамките на българските университети. Четири от тях са в Софийския университет и по един в НБУ и УНСС. Тези подкасти са създадени от студенти и тяхната слушателска аудитория е от връстниците им.

От събраната и анализирана информация от Ангова и Вълчанов за тези 6 подкаста, но и в корелация със световната тенденция се открояват няколко специфики и слабости на този формат. Най-често подкастите възникват като изпълнение на практически задачи за студентите в програми и специалности по масова комуникация и журналистика (три от подкастите в СУ, тези в НБУ и УНСС са такива), а други възникват при конкретна ситуация, като например COVID-19 (Angova & Vůlchanov 2020; Asenova 2022). И двете специфики крият риск, който се проявява съвсем очаквано – след завършване на студен-

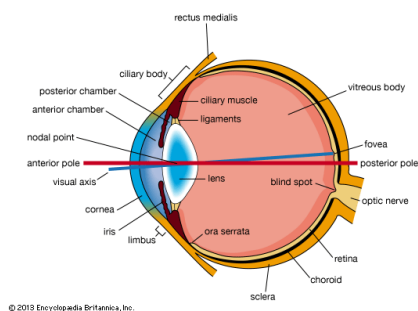
тите, ангажирани със създаването на подкаста или преминаване на конкретната ситуация, енергията за поддържането му се изчерпва и много подкасти остават с по няколко епизода. Експериментирането с подкаста като средство за обучение, изследването на ефектите от използването му и рецепцията, като цяло, могат да покажат потенциала му за българската образователна среда.

Когато навлизат във висшето образование първо в Северна Америка към подкастите има определени очаквания, породени от предположения, свързани с тяхната природа на асинхронни и слушаеми мобилно аудио файлове. Въпреки това първите изследвания показват, че студентите предпочитат да слушат подкастите вкъщи, като са ги свалили на собственото си устройство. Анкетиранияте студенти също така заявяват, че не правят нищо друго, докато ги слушат. Очакването е било, че ще се слушат на мобилни устройства и като фон, докато извършват други дейности в дома или по време на придвижване от едно до друго място (Hew 2009). Тази картина се променя след 2014 г., когато приложението на Apple за подкасти създава ситуация на ренесанс за този формат и той се разпространява в много популярни платформи за споделяне и слушане на съдържание: „*Пазарът на подкасти претърпя бърза трансформация, породена до голяма степен от интереса на големи технологични гиганти като Apple, Spotify и Google*“ (Angova 2020). Разширената възможност за слушане и подобряването на средствата за създаване предполагат към подкаста да се подходи отново и да се търси път за внедряването му като учебно средства в сферата на висшето образование. На базата на употребата му до този момент могат да се обособят няколко модела.

Вече споменахме два от тях: подкастите като част от практическото обучение на студенти в специалности, свързани с комуникации и журналистика, както и за студенти, които изучават чужд език – в този случай подкастите се явяват добър метод за упражняване на слушането и разбирането на изучавания нов език. Друг голям дял в университетските подкасти е този, в който студенти създават подкасти по най-различни въпроси, които ги вълнуват, и ги споделят със своите колеги, връстници и приятели. Авторите могат да са студенти във всякакви специалности, а слушателите и темите на техните подкасти – с максимална широта на спектъра. Тук имаме възпроизвеждане на модела на съществуване на подкаста в неакадемична среда. Най-малобройната група подкасти е тази на специализираните и тясно свързани с конкретна предметна област, които се създават от студенти, предназначени са за други техни колеги и служат като подпомагащо средство за усвояване на учебно съдържание. В тази много тясна група се обособява една още по-малка подгрупа на специализирани подкасти, създадени от преподавател (Asenova 2022). Именно към нея е насочен интересът на тази статия.

Големият потенциал на подкастите е свързан с естествената човешка склонност към слушане и гледане, а не към четене (Hew 2009; Lee & Chan 2005). Понеже в преподавателската общност върви оживена дискуссия дали без четене е възможно да се развие умение за анализ, а оттам и за критично мислене

и разбиране в дълбочина във фигури 2 и 3 използваме изображения на човешкото око и ухо, за да се убедим и нагледно колко сложни органи са това и как дори метафорично са способни да доставят достатъчен обем от информация, който мозъкът да използва за развитие на по-сложно и абстрактно мислене. В своята статия „Силата на слушащото ухо“ Кембъл посочва изключителната важност на обучението как да се слуша, защото, макар и вродено, това умение за разлика от четенето трябва да се култивира и възпитава, развива в дълбочина (Campbell 2011).

Фигура 2

Фигура 3

Природните науки и върховите технологии предполагат по-малко засъгледване на дискуссионния елемент при представяне на учебно съдържание и така, на пръв поглед, излизат извън прекия обхват на подкастите като допълнително средство в учебния процес. Но това е само привидно. Убедихме се по време на пандемията от COVID-19, че дори медицинските и инженерните науки се възползваха пълноценно от дигиталните технологии и обучението от разстояние и в асинхронна среда. Като сигурно доказателство за огромния потенциал на подкастите в обучението по природни науки и запознаването с постиженията във върховите технологии могат да послужат подкастите в тази сфера на водещи институции като BBC, NASA и списание Nature¹ (фиг. 4).

Фигура 4

Освен притеснението, че без четене процесът на разбиране, умението за синтез и анализ са проблематизирани, има и още няколко опасения, които преподавателите споделят, когато се заговори за приложение на подкаст във ВО. Друго опасение от употребата на подкасти във ВО е, че ще намалее присъствието на студентите в аудиторните занятия. Също, че създаването на подкасти ще изисква голям времеви ресурс от страна на преподавателя за подготовката и реализацията на продукта. Данните от изследванията, които са направени в тази област, дават няколко отговора на тези страхове и подозрения към подкастите като средство/метод за обучение. Присъствието на студентите в аудитория не намалява, така както не намалява след въвеждането на платформи за електронно обучение и съответно зареждането на курсовете в тях с учебни материали. Заедно с това, въпреки цялата комплексност на тази оценка може да се направи заключение, че успехът на студентите, които ползват подкасти в своето обучение, се увеличава в сравнение с тези, които не ги слушат (Williams, Aguilar-Roca & O'Dowd 2016). Уилямс, Агилар и О'Доуд посочват изключително сложен и всеобхватен модел за проследяване и изследване на резултатите на студентите спрямо употребата на подкаст. Заключение то им е, както посочихме по-горе, че макар и с от 3 до 5 % може да се установи по-добро представяне. Това изследване обаче е количествено. Като такова, то разбираемо среща трудност да установи ясна тенденция, защото подкастите се явяват не нов метод, който се прилага в процеса на обучението, а алтернативно и дори конкурентно средство заедно с другите използвани от преподавателите и студентите допреди това. В този смисъл, студентите избират средствата според своя стил на учене и биха се примирили, ако най-подходящият за тях липсва. Така подкастът всъщност би довел до по-голяма ангажираност на студентите в процеса на обучение, отколкото да се отрази директно върху техния успех.

В проучване², проведено в периода от 27 февруари до 13 март 2023 г. в НБУ, в което взеха участие 169 преподаватели и 735 студенти, на един от въпросите, свързан с разнообразяването на методите на обучение възможен отговор беше подкастът. Като делът на студентите, които харесват подкаста като метод или средство за обучение, е 38% и надвишава значително този на преподавателите, 24 % от които го разпознават (фигура 5). Всъщност, ако се разгледат отговорите на студентите, се вижда, че след доброволството на второ място се явява подкастът, дори не изкусваният интелект или визуалните формати като виртуална реалност и кратки видеа.

Фигура 5

Тези резултати говорят за голяма промяна в отношението на обучаемите към процеса, в който участват, и въпреки практическата приложимост на наученото в университета за голяма част от студентите значение има и удовлетворението от това, което правят. Подкастът очевидно в техните очи е такова средство, което ще преведе или пренесе на познат и харесван език и по-близо учебното съдържание, както и целите на преподавателите. Но въпреки тези съвсем красноречиви резултати подкастът не бива използван с пълния си капацитет, защото „университетите в България не използват пълноценно възможностите на новите медийни формати като подкастите, които често пъти са включвани като важни инструменти на стратегическите комуникации и присъствието на университетите в социалните мрежи и онлайн пространството“ (Vůlkov, Minev & Lozanova 2021).

Като открихме силните страни на подкастите, слабостите и възможните препятствия, както и нагласите на участниците в процеса на висшето образование страни, следва да представим и възможен модел за интегрирането на това средство. За преодоляване на слабостите и реализиране в най-пълен размер на потенциалите на този формат на предаване на информация според мен е приложим институционален и интердисциплинарен подход.

Учебните дисциплини или курсовете в Нов български университет са разделени в няколко категории, чиито имена не съвпадат с тези в повечето

други български университети, но по същността си са техен корелат. Ако си представим разпределението на курсовете като пирамида според броя на записващите ги студенти, най-долу в основата стоят курсовете, които са общообразователни и са задължителни за всички студенти. Това са курсове по компютърна и езикова грамотност, владеене на поне един чужда език чрез изучаването му до ниво В.2.2., физическа активност, приложни изкуства. В първите две миниподгрупи за езиковата грамотност и компютрите студентите нямат избор и изучават български, съвсем понятно и общи умения за работа с хардуер и софтуер, но при курсовете за чужд език, спорт и приложни изкуства имат избор. Също имат избор при курсовете за знания, които са част от тази голяма основна група и целят обогатяването на общата култура на студентите. Второто ниво или групиране на курсове е по основни научни направления и там има набор от около 80 – 100 курса. Тези курсове са общи за студенти от съседни научни специалности и имат задължително факултативен характер. Студентите са длъжни да запишат един или два от тях, но имат избор измежду 3 или 4. Друга тяхна особеност е, че са двусеместриални. Тъкмо към тази група курсове е насочен и проектът за внедряване на подкаста в учебния процес като институционално и интердисциплинарно средство за обучение. Третата група курсове са специализирани за конкретната програма или специалност и се намират на върха на пирамидата.

Студентите, които записват курсове от основни научни направления, сами по себе си, като група са, от една страна, пъстри, но от друга – имат допирателни точки. Курсът, в който през 2023/2024 г. започна прилагането на подкаст като допълнително средство за обучение, има заглавие „Право, политика и цивилизация“ и е в набора от курсове, от които избират студенти в програми, свързани със социални и хуманитарни науки. Оттам и сравнителното разнообразие, защото заедно в аудиторията стоят студенти по реклама, предприемачество, национална сигурност, политически науки и философия. Предизвикателствата пред този курс са няколко.

Първо в курса влизат трима преподаватели, всеки от които е титуляр по 1/3 от темите. Замисълът при дизайна на този курс беше тримата преподаватели да присъстват всеки път на лекциите заедно и да влизат в диалог помежду си, проблематизирайки конкретната тема.

Освен това курсът, макар и двусеместриален, има ограничено аудиторно време, а обемът от знания и умения, които цели да достави на студентите, е много голям. Темите по курса със съкратените си заглавия са следните: „Право и политика“; „Демокрация и право“; „Тирания (диктатура) и право“; „Конституция и политика“; „Форма на държавата – различни видове управление“; „Появата на централизиран властови структури и наследствено управление“; „Монархия или република, президентско управление“; „Българските конституции“; „Създаване на закони при различни политически режи-

ми“; „Българското право – обичайно право“; „Извънредно законодателство“; „Избори, закони, политика. Задължително гласуване“; „Пряко управление от древността до днес“; „Прякото управление в България“; „Право на собственост, икономическа система и политика“; „Икономика и собственост при българските конституции и законодателство“; „Парламент и политика“; „Българският парламентаризъм“; „Съдебна власт и политика“; „Съдебната власт в България – конституционни модели“; „Религия, политика, право“; „Религията в българския конституционен ред и законодателство“; „Местната власт и политиката“; „Форма на държавно устройство – единна/унитарна държава, съюзна/федерална държава“.

На трето място идват характерологичните специфики на поколенията Зет и Алфа, по-трудното влизане в директна и непосредствена комуникация, както и естественото различно ниво на подготвеност, с което студентите влизат в аудитория. След стартиране на курса през есенния семестър на академичната 2023/2024 г. се установи, че времето в аудитория е недостатъчно за изчерпателно представяне на информацията и дискусия между преподавателите. Студентите трудно се отпускат да задават въпроси дори и да остане време за тях, първите оценявания по курса показаха много различно ниво на усвояване на преподадения учебен материал.

Като възможно решение на тези предизвикателства се явява въвеждането на седмичен подкаст към курса, който има за цел да се справи с предизвикателствата: допълнителна възможност за преподавателите да излагат учебно съдържание; това да става във формат, предпочитан за студентите; въпросите да идват от самите студенти. Няколко задачи се изпълняват в хода на реализиране на подкаста. На студенти, които се обучават в програми по журналистика и медии, беше възложено като част от практическото си обучение да вземат ролята на водещи на този подкаст и да извършат всички необходими действия той да се реализира като продукт. Преподавателят, с когото работят по своите практики, ги подпомага в стъпките по реализация на подкаста. Тримата преподаватели по курса „Право, политика и цивилизация“ са интервюираните, а съдържанието на въпросите идва от студентите от курса. За тази цел с тях след всяка седмична лекция се свързват студентите от програмите по медии и журналистика, за които това се явява практическо обучение.

Аудиофайловете с епизодите на подкаста са достъпни за слушане и сваляне за студентите в платформата за ЕО на НБУ – „Мудъл“, като преди това в обработката им са включени студенти от програмата по тонрежисура и обработка на звука.

Подкастът към курс „Право, политика и цивилизация“ постига няколко неща. От една страна, служи за практическа подготовка на студенти от специалности в сферата на журналистиката и медиите, от друга страна, компенсира недостатъчното време в аудитория и служи като привличащо вниманието на

студентите към текстови учебни материали по нетрадиционен начин. Срещайки преподавателите с въпросите на студентите извън учебната зала, подкастът се съобразява със спецификите на новите поколения за лично пространство. За преподавателите това е възможност да изразят своите мнения и коментари в ненапрегната и диалогична среда. Записите на епизодите на подкаста стават в радио студиото на Радио-телевизионния център на НБУ.

Резултатът, който се очаква от този експеримент и който ще бъде сметен за успех, е повече от 1/3 от студентите след края на курса и получаване на финална оценка да заявят удовлетворение от ползването на подкастите към него. Оценяването като успешен на този експеримент ще доведе до лесното институционализиране на процеса по изработка на нови епизоди, като при промяна в която и да е от трите участващи страни структурата на създаване и ползване на подкаста ще гарантира устойчивост. В следващата учебна година ще бъдат различни както студентите, които създават въпросите, така и тези, които водят предаванията, обработват записания материал, преди да бъде качен в платформата за ЕО.

БЕЛЕЖКИ

1. <https://www.bbcearth.com/news/the-best-nature-science-and-technology-podcasts&ocid=twert>
2. Цитираното проучване е част от монографично изследване на автора, свързано с еволюцията на формите и методите на преподаване.

ЛИТЕРАТУРА

- ВЪЛКОВ, И., МИНЕВ, Г., ЛЮЗАНОВА, А., 2021. Скритите възможности на университетските подкасти в България и Европа. *Реторика и комуникации*, № 49, с. 52 – 79.
- АНГОВА, С., 2020. *Подкастът в професионалната журналистика*. [Онлайн]. Available at: <http://www.media-journal.info/?p=item&aid=411> [Отваряно на декември 2023].
- АНГОВА, С., ВЪЛЧАНОВ, И., 2020. Университетски практики за създаване на студентски подкаст. *Медialog*, № 8, с. 71 – 90.
- АСЕНОВА, А., 2022. Приложение на образователни подкасти в професионалната подготовка на бъдещи учители по биология епидемична обстановка, причинена от COVID-19). *Педагогика*, т. 94, № 1, с. 31 – 40.
- ХРИСТОВ, Р., 2021. Приложение на подкаст и видкаст за формиране и развиване на уменията слушане с разбиране в обучението по английски език с разширено изучаване. *Педагогически форум*, № 4, с. 30 – 46.

REFERENCES

- ANGOVA, S., 2020. Podkastüt v profesionalnata zhurnalistika. [Online] Available at: <http://www.media-journal.info/?p=item&aid=411> [December 2023] [In Bulgarian].
- ANGOVA, S., VÜLCHANOV, I., 2020. Universitetski praktiki za sazdavane na studentski podkast. *Medialog*, no. 8, pp. 71 – 90 [In Bulgarian].
- ANON., 2023. Share of podcast listeners among internet users in selected countries and regions worldwide 2022 – 2026, by country. [Online]. Available at: <https://www.statista.com>
- ASENOVA, A., 2022. Prilozhenie na obrazovatelni podkasti v profesionalnata podgotovka na бүdeshti uchiteli po bilogiia v epideemichna obstanovka, prichinena ot COVID-19. *Pedagogika*, vol. 94, no. 1, pp. 31 – 40 [In Bulgarian].
- CAMPBELL, G., 2005. There’s Something in the Air: Podcasting in Education. *Educause*, November/Decemeber. pp. 33 – 46.
- CAMPBELL, R., 2011. The Power of the Listening Ear. *The English Journal*, vol. 100 no. 5, pp. 66 – 70.
- FAUGHEY, D., 2019. Can We Do This?': Cocreating Curriculum with a Twenty-First-Century Mindset. *The English Journal*, vol. 108, pp. 68 – 75.
- FUNG, B., 2015. How the government just protected some of your favorite podcasts. *The Washington Post*, 10 April.
- HAMMERSLAY, B., 2004. Why Online Radio Is Blooming. *The Guardian*, 12 February.
- HEW, K., 2009. Use of Audio Podcast in K-12 and Higher Education: A Review of Research Topics and Methodologies. *Educational Technology Research and Development*, vol. 57, no. 3, pp. 333 – 357.
- HRISTOV, R., 2021. Prilozhenie na podkast i vidkast za formirane i razvivane na umenieto slushane s razbirane v obuchenieto po angliiski ezik s razshireno izuchavane. *Pedagogicheski forum*, no. 4, pp. 30 – 46 [In Bulgarian].
- LEE, M., CHAN, A., 2005. Exploring the potential of podcasting to deliver mobile ubiquitous learning in higher education. *Journal of Computing in Higher Education*, pp. 94 – 115.
- MORRIS, J. W., 2021. The Spotification of Podcasting. In: *Saving New Sounds*. University of Michigan Press, pp. 208 – 223.
- RIZAKHOJAYEVA, G. & ORZALI, I. S., 2022. Pedagogical Innovations in Fostering Academic Speaking Skills. *Journal of Educational Sciences (2520 – 2634)*, pp. 129 – 137.
- SMYTHE, S., NEUFELD, P., 2010. „Podcast Time“: Negotiating Digital Literacies and Communities of Learning in a Middle Years ELL Classroom. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, pp. 488 – 496.

- VESS, D. L., 2006. History to Go: Why iTeach with iPods. *The History Teacher*, vol. 39, pp. 479-492.
- VŪLKOV, I., MINEV, G., LOZANOVA, A., 2021. Skritite vŭzmozhnosti na universitetskite podkasti v Bŭlgariya i Evropa. *Retorika i komunikatsii*, no. 49, pp. 52-79 [In Bulgarian].
- WILLIAMS, A. E., AGUILAR-ROCA, N.M.; O'Dowd, D.K., 2016. Lecture capture podcasts: differential student use and performance in a large introductory course. *Educational Technology Research and Development*, vol. 64, no. 1, pp. 1 – 12.

PODCAST – WHEN IF NOT NOW?

Abstract. The podcast has evolved as a new form of information sharing since 2004, but as early as 2007, it began to be used as a tool in the curriculum of schools and universities. This initially happened in the USA, but then it started to spread worldwide. her education published in Bulgarian. There are several studies on this topic, its applicability, and the real implementation of the podcast as a method or means in hig. This article aims to draw the attention of educators at all levels of education, but especially those in higher education, to the possibilities, options, and challenges of introducing the podcast as an additional means in the learning process, providing a concrete example of launching a podcast with participants, teachers, and students from several scientific specialties in New Bulgarian University.

Keywords: podcast; higher education; new educational methods and tools; New Bulgarian University

✉ **Hristo Chukurliiev, Assist. Prof.**
Department Foreign Languages and Cultures
New Bulgarian University
21, Motevideo St.
Office 206, building 1
1618 Sofia, Bulgaria
E-mail: hchukurliiev@nbu.bg